

Arrest

nr. 304 762 van 15 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92 – 94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 27 mei 2023 en verzoekt op 31 mei 2023 om internationale bescherming. Op 28 september 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bezit de Georgische nationaliteit en bent geboren op 16 april 1987 in Tbilisi. U verklaart dat u uit een rijke familie komt. Uw opa is vroeger onderminister van defensie geweest, had een wapenwinkel en uw tante heeft een drukkerij. Hierdoor werden uw broer en u regelmatig opgepakt omdat ze zo uw familie konden dwingen jullie straf af te kopen. U zat in totaal drie keer in de gevangenis, waarbij u de laatste keer opgesloten was van maart 2014 tot februari 2018. U verklaart dat u tijdens uw gevangenschap gefolterd werd door cipiers.

Nadat u werd vrijgelaten uit de gevangenis ondervond u geen problemen, tot u in januari 2023 bezoek kreeg van de politiechef K. M. Hij bedreigde u en zei dat hij uw leven kapot ging maken. Hij begon ook te praten over de wapenfabriek die uw grootvader had en de drukkerij die uw tante heeft. Twintig dagen later gebeurde er een huiszoeking bij uw ouderlijk huis waar uw broer ook woont. U denkt dat dit als waarschuwing bedoeld was. Hierna vertrok u naar België op 23 februari 2023 als toerist en ook omdat u een opdracht had gekregen van uw werk. U keerde terug op 27 maart 2023 en dit via Lyon omdat u daar nog een vriend wou bezoeken. Na uw terugkomst in Georgië werd u in uw straat tegengehouden door agenten en gefouilleerd, wat u opnieuw als een waarschuwing beschouwde. U herkende de agenten omdat het dezelfde waren als degene die u het leven zuur hadden gemaakt in de gevangenis. U vreest dat u in Georgië opnieuw gearresteerd zou worden omwille van uw geld en om u als persoon kapot te maken.

U vertrok uit Georgië op 27 mei 2023 en arriveerde dezelfde dag nog in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 31 mei 2023.

Ter staving van uw relaas legde u volgende documenten neer: uw paspoort, een attest van tewerkstelling bij het bedrijf van uw tante Ka., een brief met uitleg over Ka., een foto van uw opa met uzelf en uw kind, een foto van uw opa en S., een foto van uw opa met een patriarch, screenshots van beelden waarop u gefolterd wordt in de gevangenis, uw bachelordiploma, uw tewerkstellingsboekje en kopieën van de minnelijke schikkingen die u heeft getroffen in Georgië.

Na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stuurde u op 11 augustus 2023 nog een mail met: foto's van uw kinderen, een foto van een huis, een uittreksel uit het register der ondernemingen betreffende het bedrijf van uw tante Ka., het paspoort van uw tante T. en een getuigenis van T.

U legde op 22 augustus 2023 nog een usb-stick neer op het CGVS met deels dezelfde bestanden als deze die u reeds neerlegde: screenshots van de beelden in de gevangenis (met nog één bijkomende screenshot in dezelfde setting), een uittreksel uit het register der ondernemingen betreffende het bedrijf van uw tante Ka., het paspoort van uw tante T. en een getuigenis van T., het tewerkstellingsattest van Ka., de drie foto's van uw opa, uw bachelordiploma en een kopie van uw minnelijke schikking van 2011, een foto van een huis, foto's van uw kinderen (met nog één bijkomende foto van uw kinderen samen) en nog een nieuwe foto van een kolommen met gegevens in, die onleesbaar is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Zo dient er ten eerste te worden gewezen op een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen. Waar u eerst nog verklaarde na uw terugkomst uit België, zijnde na 27 maart 2023 (zie documenten: stempel paspoort), gefouilleerd te zijn geweest in uw straat door agenten, verklaart u later dat dit in december of januari was. De huiszoeking bij uw broer was gebeurd in december 2022 (CGVS, p.9). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u eerst verklaarde dat de agenten waren langsgekomen nadat u terug kwam van België en u later verklaart dat dit al zou zijn gebeurd rond december of januari, verklaart u dat u bedoelde ergens tussen december en januari, de exacte datum weet u niet. Wanneer u opnieuw wordt geconfronteerd met het feit dat u eerst verklaarde dat het bezoek was nadat u terug was van België, verklaart u dat het voor uw vertrek was. Uw vertrek was in februari, dus dat wil zeggen dat het in februari gebeurd is (CGVS, p.10). U slaagt er niet alleen in geen verklaring te bieden voor deze ernstige tegenstrijdigheid, u verandert bovendien nogmaals het tijdstip van het bezoek van de agenten en dit naar februari. Als de agenten die u fouilleerden de concrete aanleiding was tot uw vertrek (CGVS, p.8), kan worden verwacht dat u dit eenduidig situeert voor uw vertrek. Het hoeft geen betoog dat dergelijke tegenstrijdige verklaringen ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Indien geloof zou worden gehecht aan het feit dat de agenten u reeds fouilleerden voor uw vertrek naar België kan er worden opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming in Europa laattijdig

indiende, wat indruist tegen de door u aangehaalde vrees voor uw leven en nood aan internationale bescherming. Zo was u reeds in België op 23 februari 2023 (zie documenten: stempel paspoort). U verklaarde dat u hier toen als toerist was en van uw werk de opdracht kreeg om een speciale soort inkt mee te nemen. Wanneer er u wordt gevraagd waarom u toen geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, verklaart u dat u nog aan het afwachten was tot de situatie in Georgië ging verbeteren (CGVS, p.5). Uw verklaringen dat u zich enerzijds genoodzaakt zag Georgië te ontvluchten om uzelf veilig te stellen, maar dat u anderzijds naar België kwam zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, vallen niet met elkaar te rijmen. Van een verzoeker kan immers verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na binnenkomst in het land van asiel een verzoek om internationale bescherming indient, wat u hebt nagelaten om te doen. Dit gegeven ondermijnt zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees.

Daarnaast kan er ook op worden gewezen dat uw relaas een gebrek aan logica kent. Zo bent u reeds sinds 2018 vrijgelaten uit de gevangenis. Toch zou het tot 2023 hebben geduurd vooraleer u opnieuw werd lastiggevallen door de politie en meer bepaald door K. M. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u gelooft dat het iets te maken heeft met uw voorwaardelijke straf die u had tot 2022 en u altijd thuis aan het werken was. Wanneer er u wordt gevraagd of niet net makkelijker geïmagineerd kon worden omdat u nog voorwaardelijk vrij was, verklaart u jazerker want alle andere aanhoudingen waren ook rechtstreeks aan K. gelinkt (CGVS, p.10). U slaagt er dus niet in om een verklaring te bieden waarom K. u jarenlang met rust zou laten om u dan vanaf 2023 opnieuw lastig te vallen.

Bovendien is het opmerkelijk dat als K. uw familie werkelijk in het vizier heeft omwille van uw grootvader (CGVS, p.9), uw tante tot op heden nog steeds in Tbilisi kan wonen zonder problemen en haar bedrijf gewoon verder kan functioneren (CGVS, p.11). Ook uw broer verblijft nog steeds in Georgië en dit in jullie ouderlijk huis. Ze zouden bij hem een huiszoeking hebben uitgevoerd in december 2022 en sindsdien heeft uw broer geen problemen meer gehad (CGVS, p.9). U maakt bijgevolg allerm minst aannemelijk dat uw familie ernstig geïmagineerd zou worden in Georgië. Er is geen duidelijke reden waarom u als enige lid van uw familie genoodzaakt zou zijn om internationale bescherming te zoeken.

Omwille van bovenstaande redenen kan er dan ook geen ernstig geloof worden gehecht aan de door u geschetste problemen in Georgië.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaringen, dient erop te worden gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand.

Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U diende nooit klacht in bij de politie. Uw advocaten hebben u echter overtuigd om geen klacht in te dienen omdat u niks zou kunnen bereiken omdat die personen u willen kapot maken. U contacteerde daarnaast nooit ene organisatie in Georgië voor uw problemen of contacteerde nooit de public defender (CGVS, p.12). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker

worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om u bescherming te verlenen.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort levert hoogstens bewijs voor uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Ook uw verschillende attesten van tewerkstelling en uw tewerkstellingsboekje brengen geen verandering. Deze tonen uw arbeidsgeschiedenis aan in Georgië, maar leveren geen bijkomende bewijswaarde voor uw asielrelaas. Uw bachelorsdiploma attesteert dan weer uw gevolgde studies in Georgië. Ook de foto's van uw grootvader brengen geen verandering. Zo dient hierbij te worden opgemerkt dat u één foto neerlegt van uzelf en uw grootvader, deze is echter minstens onduidelijk te noemen. Bovendien toont u op geen enkele manier aan dat deze persoon op de foto werkelijk uw grootvader zou zijn. Daarnaast legt u nog twee foto's neer waarop uw grootvader te zien zou zijn met prominente figuren. Opnieuw gaat het hier om onduidelijke foto's waaruit niet valt af te leiden of dit om dezelfde persoon gaat als op de foto met u. U legt vervolgens nog screenshots neer van beelden waarover u verklaart dat er te zien is hoe u gemarteld werd in de gevangenis. Op deze foto's vallen echter vage beelden van personen te zien en kan hieruit onmogelijk worden afgeleid of u op de beelden staat. U legt verder nog kopieën neer van de minnelijke schikkingen die u zou hebben getroffen in Georgië. Het feit dat u vroeger minnelijke schikkingen heeft getroffen toont niet aan dat u daarom in het heden werkelijk bedreigd zou worden door de Georgische overheid. Ook de foto's van uw kinderen en het feit dat zij ballerina en voetballer zijn veranderen niets aan bovenstaande beoordeling. U legde daarnaast nog een getuigenis neer van uw tante waarin zij schrijft over de problemen die u en uw familie hadden. Het gaat hier om een zelf getypte brief die vanuit een subjectief standpunt is geschreven en waaraan dus geen bewijswaarde kan worden toegekend. Ook een kopie van uw tante haar paspoort kan hier geen verandering in brengen. U legt ten slotte nog een foto van een huis neer. U gaf in uw mail echter geen verdere info over deze foto zodat niet duidelijk is wat het verband is tussen deze foto en uw asielrelaas, laat staan dat de foto in staat zou zijn om afbreuk te doen aan de hierboven gedane vaststellingen. Op de door u neergelegde usb-stick stond vervolgens nog een foto van ingevulde kolommen, de inhoud van de kolommen was echter onleesbaar.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel. Hij voert tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoeker vat zijn betoog als volgt aan:

"Rekening houdend met het Verdrag van Genève, heeft verzoekende partij een grondige vrees voor vervolgingen in zijn land van herkomst.

Prima facie heeft verzoekende partij een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen tegen zijn persoon. Verzoekende partij meent dat hij geen bescherming kan krijgen bij zijn nationale overheden, wel integendeel.

Er zal U aangetoond worden dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij in vraag te stellen.

We vragen Uw Raad dan ook met eerbied, om het geheel van de verklaringen van verzoeker te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over het land van herkomst van verzoekende partij.

We menen, op basis van de objectieve beschikbare informatie en de eenduidige en coherente verklaringen van verzoeker dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Zou Uw Raad ons volgen m.b.t. het aanhangen van het asielrelaas aan het Verdrag van Genève, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel, dan dient er rekening te worden gehouden met artikel 48/7 van de vreemdelingenwet de welke bepaalt: [...]

Bovendien, [...]

Er dient te worden vastgesteld dat het CG VS deze vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegensprekt. Bovendien toont verweerder niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen, misbruiken en vervolgingen.

Wij benadrukken dat Uw Raad beoordeelde dat [...]

Verzoekende partij heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te Staven. Er dient hem het voordeel van twijfel verleent worden en er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, zijn verklaringen zijn eenduidig, van goede trouw en komen overeen met de beschikbare informatie. Ze zijn spontaan en duiden een persoonlijke ervaringen aan. Zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Georgië.

Voor alle hierboven redenen vraagt verzoeker U, met eerbied, de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker blijft erbij dat de motieven van de CGVS niet kunnen weerhouden worden :

Verzoeker meent integendeel dat hij wel degelijk aannemelijk maakte dat hij een reëel risico lijdt ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst :

Dat de motivering van de CGVS niet gevolgd kan worden."

Daarna gaat verzoeker in op het motief van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat er in zijn hoofd geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld:

"Overwegende dat verzoeker wil aanstippen dat hij wel degelijk psychologische problemen heeft en dit naar aanleiding van de traumatische ervaringen in hun land van herkomst.

Dat hij deze reeds aankaartte op DVZ :

[...]

Overwegende dat het dan ook onterecht is dat de CGVS geen bijzondere procedurele noden erkende.

Dat minstens rekening gehouden had moeten worden met zijn bijzonder kwetsbare toestand.

Dat de vaststelling dat dit niet gebeurde volstaat om de bestreden beslissing te annuleren.

Overwegende dat ook de volgende motieven niet gevolgd kunnen worden."

Vervolgens hekelt verzoeker de conclusie uit de bestreden beslissing dat hij geen vrees voor vervolging, noch het hebben van een reëel risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt alsook de gevolgde merkmethode. Hij betoogt in dit verband als volgt:

"Dat dit geen ernstig feitenonderzoek is.

Dat de CGVS immers vertrekt van een negatieve premisse.

Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatief uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel eveneens miskent wordt.

Dat immers deze werkwijze impliceert dat enkel rekening gehouden wordt met de elementen die een afwijzing van het VIB toelaten, waarnaar men duidelijk op zoek gaat, zonder rekening te houden met de elementen die erkenning, de nood aan bescherming rechtvaardigen.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te niet te doen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen en zorgvuldige afweging van de verklaringen van verzoeker."

Verder gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing waarin hem een tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wordt verweten:

"Overwegende dat verzoekend partij wil opmerken dat hij bij herhaling gefouilleerd werd op straat. Dat hij wel een 10-tal keren gefouilleerd werd tussen 2021 en begin 2023.

Dat dit ook gebeurde na zijn terugkeer uit België en ook in de période december/januari 2023.

Dat de huiszoeking plaatsgreep in december 2022.

Dat verzoeker ook wil opmerken dat het moeilijk voor hem was om eerder te vertrekken, aangezien zijn echtgenote en zijn familie wilden dat hij in het land bleef. Zijn zoon werd geboren terwijl hij in de gevangenis zat, dat zijn familie wenste dat zij samen bleven.

Dat deze wens door verzoeker ter harte genomen werd, ten koste van zichzelf."

Ook gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing inzake het al dan niet laattijdig karakter van zijn verzoek om internationale bescherming:

“Dat de CGVS klaarblijkelijk meent dat men de beslissing om zijn land te verlaten lichtzinning neemt.

Dat verzoeker zijn eigen veiligheid afwoog tegenover het geluk en de wens van zijn familie.

Dat hij steeds hoopte dat de situatie zou verbeteren.

Dat hij na zijn terugkeer uit België echter diende vast te stellen dat dit niet het geval was, dat de bedreigingen steeds ernstiger werden.

Dat hij dan ook geen andere oplossing zag dan definitief het land te verlaten.

Dat dit ook blijkt uit zijn verklaringen bij DVZ :

[...]

Dat ook zijn verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud coherent zijn.

[...]

Dat het totaal onterecht is dat de CGVS met deze uitleg helemaal geen rekening houdt.”

Tevens is verzoeker het niet eens met de overweging van de bestreden beslissing dat zijn relaas een gebrek aan logica kent:

“Overwegende dat de CGVS er onterecht van uitgaat dat een levensloop “logisch” zou moeten zijn en dat verzoeker in gebreke blijft logische verklaringen te geven voor de handelingen van derden.

Dat als de CGVS verzoeker naar hypothesen vraagt en verzoeker er geeft, verzoeker wil opmerken dat hij niet in het hoofd van K. zit, dat deze om perfect “onlogische” redenen hem kan blijven lastigvallen.

Dat bovendien verwerende partij een puur subjectieve benadering heeft van wat zij logisch of onlogisch vindt.

Dat dit vanzelfsprekend geen objectieve beoordeling is van het relaas van verzoeker.

Dat verzoekers verklaringen dit bevestigen :

NPO :

[...]

Dat verzoeker ten andere wil aangeven dat hij ook problemen kende in 2021 en 2022, dat hij zo met name wekelijks naar het Politiekantoor diende te gaan om te gaan tekenen en aldus aan te tonen dat hij Tblissi niet verlaten had.

Overwegende dat vastgesteld moet worden dat de CG VS helemaal geen aandacht besteed aan de opmerkingen en omkadering die verzoeker gegeven heeft :

NPO :

[...]”

Voorts gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing dat het opmerkelijk is dat zijn andere familieleden in Georgië geen problemen kennen met K.:

“Dat dit vanzelfsprekend niet zo is.

Dat verzoeker vooreerst aan het CG VS uitlegde dat ook zijn tante problemen kende. Dat hij desbetreffend zelfs een stuk neerlegde van recente problemen in augustus 2023 (10/08) tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Dat ook de rest van de familie de afweging dient te maken tussen persoonlijke veiligheid, de problemen aankunnen en kunnen plaatsen, deze af te wegen tegenover de redenen om ondanks de moeilijkheden toch te blijven.

Dat verzoekende partij wil opmerken dat bv zijn tante de drukkerij niet wil achterlaten.”

Wat betreft de overweging van de bestreden beslissing inzake het voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië, betoogt verzoeker het volgende:

“Overwegende dat vastgesteld moet worden dat de CGVS een algemene analyse aan verzoeker tegenstelt waarbij vastgesteld moet worden dat nergens uit blijkt dat deze van toepassing kan zijn op de situatie van verzoeker.

Dat de situatie van het Georgische rechtssysteem veel te optimistisch voorgesteld wordt.

Dat het evident niet is omdat er rechtsbijstand is, dat er zekerheid is dat je rechten ook effectief gerespecteerd worden, noch dat een efficiënte bescherming verleend wordt.

Dat verzoeker advocaten raadpleegde, die hem integendeel aanraadden geen klacht neer te leggen, omdat dit de situatie er niet op zou verbeteren.

NPO :

[...]

Dat zijn tante van haar kant wél en dit verschillende malen klacht neerlegde, waarop zijn systematisch zelf aangehouden werd. Dat zij dan ook gestopt is met het neerleggen van klachten.

Overwegende dat het dan ook onterecht is dat aan verzoeker verweten wordt geen bescherming gezocht te hebben

Dat verzoeker dan ook meent dat hij aannemelijk maakt dat hij geen bescherming kan krijgen van zijn lokale autoriteiten, integendeel.

Dat verzoeker zelf niet "high profile" is, dat zijn grootvader dat was.

Dat hij zelf nooit politiek actief geweest is :

NPO :

[...]

Dat het motief van het CG VS niet pertinent is in het licht van de problemen van verzoekers.

Dat de problemen van verzoekers immers niet gelinkt waren aan politieke of religieuze standpunten, die hij zou ingenomen hebben en evenmin gender-gerelateerd waren.

Dat er geen sprake is van een flagrante schending van "mensenrechten", doch wel van een fundamenteel gebrek aan bescherming mede veroorzaakt door corruptie bij de politie, waarbij de hoedanigheid van de grootvader van verzoeker, zijnde in het verleden een eerste minister niet vergeten mag worden.

Dat de corruptie volgens de eigen COI-focus aangegeven wordt als één van de pijnpunten van het Georgische systeem :

p.28 e.v. :

[...]

Dat verzoeker dan ook wel degelijk in het licht van de algemene informatie aannemelijk maakt dat hij geen bescherming kon verkrijgen vanwege hun autoriteiten."

Tot slot gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing inzake de door hem tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten:

"Overwegende dat verzoekende partij acte neemt van het feit dat zijn identiteit en herkomst niet betwist worden.

Dat hij meent dat het onbegrijpelijk is dat de CGVS hem niet om meer uitleg vroeg bij de foto's en documenten, indien deze niet duidelijk geacht werden.

Dat verzoeker meent dat in de mate dat de CGVS niet betwist dat zijn grootvader inderdaad een belangrijk politicus was, het ook niet opgaat de foto's als "vaag" of als zonder bewijswaarde af te doen.

Dat verzoeker bij het neerleggen van de documenten uitlegde :

[...]

Dat indien de CGVS meer verduidelijkingen wenste een zorgvuldige overheid deze gevraagd zou hebben.

Dat indien de documenten niet voldoende leesbaar geacht werden, verzoeker wil opmerken dat er desbetreffend tijdens het PO geen opmerkingen gemaakt hebben.

Dat de CGVS bovendien zelf copie maakte van de stukken van verzoeker. Dat het dan ook wel straf is dat achteraf gesteld wordt dat ze niet leesbaar zouden zijn.

Dat verzoeker zal pogen in de mate van het mogelijke de originelen over te brengen.

Dat de tante van verzoeker inderdaad de problemen van de familie bevestigde. Dat een getuigenverklaring van een prominente dame wel degelijk zijn belang heeft.

Dat vastgesteld moet worden dat dit attest de verklaringen van verzoeker bevestigt.

Dat verzoeker dan ook meent dat het onterecht is dat met de documenten geen rekening zou gehouden worden.

Dat hij meent dat deze documenten verschillende aspecten van zijn relaas bevestigen."

Verzoeker besluit als volgt:

"Dat verzoekers vreest dat hij ingeval van terugkeer opnieuw in de problemen zullen komen.

Dat verzoeker dan ook wel degelijk terecht aanspraak maakt op internationale bescherming.

We volharden dat verzoekers een geronde vrees voor vervolging hebben, of allerm minst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens hun profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stavingstukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 12 maart 2024 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus, “*Georgië algemene situatie*” van 11 december 2023 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing

inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.3.5. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Waar verzoeker een schending van artikel 13 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er *in casu* enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven onder meer in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden beslissing betwist waar wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat hem geen specifieke steunmaatregelen dienden te worden toegekend en dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen. In deze betoogt hij in het verzoekschrift dat hij wel degelijk psychologische problemen heeft naar aanleiding van de traumatische ervaringen die hij meemaakte in zijn land van herkomst, alsook dat hij dit reeds aankaartte bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Aldaar verklaarde hij dat de roddels dat hij in de gevangenis verkracht zou zijn geweest hem mentaal echt gebroken hebben, dat hij deze roddels psychologisch moeilijk aankan, dat hij hiervoor ook medicatie nam en dat hij hier zelfs twee keer voor werd opgenomen in een ziekenhuis en opgevolgd werd door psychiaters. Hij besluit dat rekening moet worden gehouden met zijn bijzonder kwetsbare toestand.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel stavingstuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij psychologische problemen had ten tijde van zijn procedure voor het krijgen van internationale bescherming in België – laat staan dat hij psychologische problemen had waardoor hij verhinderd zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan deze procedure – en dit ondanks het gegeven dat hij beweert in een ziekenhuis opgenomen en door psychiaters opgevolgd te zijn geweest omwille van psychologische problemen. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat verzoeker bij het invullen bij de Dienst Vreemdelingenzaken van het document “*vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ*” d.d. 6 juni 2023 geen melding maakte van enige psychologische problemen. Ook in het kader van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal werd geen melding gemaakt van enige psychologische problemen. In dit verband stipt de Raad aan dat hij, noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Tevens stelt de Raad vast dat uit het gehoorverslag blijkt dat deze op normale wijze is geschied en dat hieruit geen problemen omwille van eventuele psychologische problemen kunnen worden afgeleid.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, vervolgd te worden, voornamelijk door K. M., die politiechef is. Dit omdat verzoeker afkomstig is uit een rijke familie waarvan verschillende leden belangrijke posities hadden binnen het vorige regime. Zo moest hij in het verleden meermaals onrecht naar de gevangenis, alwaar hij mishandeld werd, tot zijn straf werd afgekocht en werd hij ook bedreigd.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, loopt. Vooreerst (i) oordeelt de commissaris-generaal dat, omwille van verschillende redenen, geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker geschetste problemen in Georgië. Zo (a) kan een ernstige tegenstrijdigheid worden vastgesteld in zijn verklaringen inzake de foullering door agenten die hij in zijn straat zou hebben moeten ondergaan. Tevens (b) merkt de commissaris-generaal op dat, indien geloof zou worden gehecht aan het feit dat de agenten hem reeds fouilleerden voor zijn vertrek naar België, kan worden gewezen op het feit dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende, wat indruist tegen de door hem aangehaalde vrees voor vervolging. Voorts (c) kent verzoekers relaas een gebrek aan logica. Daarnaast (ii) merkt de commissaris-generaal op dat, zelfs indien geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen, hij niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming voorzien in Georgië. Ten slotte (iii) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.8.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.8.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift kritiek uit op de werkmethode van de commissaris-generaal. Concreet hekelt hij dat in de bestreden beslissing wordt vertrokken van een negatief uitgangspunt, dat dan ondersteund wordt door de motivering, en dat geen afweging wordt gemaakt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken. Hij besluit dat deze werkwijze impliceert dat enkel rekening wordt gehouden met elementen die een afwijzing van zijn verzoek om internationale bescherming toelaten, waarnaar duidelijk gezocht werd, zonder rekening te houden met elementen die een nood aan internationale bescherming onderbouwen. De Raad stipt aan dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker zorgvuldig en individueel werd onderzocht door de verwerende partij en dat verzoeker geenszins weet hard te maken dat vertrokken is van een negatief uitgangspunt. Deze boude kritiek wordt nergens geconcretiseerd, laat staan hard gemaakt. Verder bemerkt de Raad dat elementen in het voordeel van de verzoeker om internationale bescherming niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) en dat de commissaris-generaal niet het tegendeel moet bewijzen van hetgeen door verzoeker wordt opgeworpen, zou hij dat al kunnen.

2.3.8.4. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat – omwille van verschillende redenen –geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker geschetste problemen in Georgië.

2.3.8.4.1. Zo stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoeker danig lang talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming.

In deze stipt de Raad aan dat verzoeker een eerste keer in België aankwam op 23 februari 2023 (administratief dossier, map stukken, stempel paspoort). Hij verklaarde dat hij hier toen als toerist was en van zijn werk de opdracht kreeg om een speciale soort inkt mee te nemen. Alvorens terug te keren naar Georgië, reisde hij nog naar een vriend in Frankrijk. Tijdens dit verblijf in Europa diende verzoeker noch in België, noch in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. Vervolgens reisde verzoeker, na terugkeer naar Georgië, opnieuw naar België, alwaar hij aankwam op 27 mei 2023 en om internationale bescherming verzocht op 31 mei 2023. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat de vervolgingsfeiten waar hij zich op beroept in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming dat hij (tijdens zijn tweede verblijf) in België indiende, reeds plaats hadden gevonden ten tijde van zijn eerste verblijf in België. Uit het gestelde onder punt 2.3.8.4.2. van het onderhavig arrest blijkt namelijk dat verzoeker over het vermeende feit dat hij in zijn straat gefouilleerd werd door agenten, wat (althans volgens één versie van zijn verklaringen) plaatsvond na zijn terugkeer naar Georgië na zijn eerste verblijf in België en de aanleiding vormde voor zijn tweede vertrek uit Georgië, inconsistente verklaringen aflegde. Hieraan kan dan ook geen geloof gehecht worden.

Dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming indiende tijdens zijn eerste verblijf in België, terwijl de vervolgingsfeiten, waar hij zich op beroept in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming dat hij (tijdens zijn tweede verblijf) in België indiende, reeds plaats hadden gevonden ten tijde van dit eerste verblijf, druist in tegen de door hem aangehaalde vrees en nood aan internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoeker evenwel niet heeft gedaan. Verzoekers verklaringen dat hij zich genoodzaakt zag Georgië te ontvluchten om zichzelf veilig te stellen enerzijds en zijn gedrag door geen verzoek om internationale bescherming in te dienen tijdens zijn eerste verblijf in België, terwijl de vervolgingsfeiten waar hij zich op beroept in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming dat hij (tijdens zijn tweede verblijf) in België indiende toen reeds hadden plaatsgevonden anderzijds, vallen niet met elkaar te rijmen.

Verzoeker slaagt er niet in het voorgaande te verschonen. Vooreerst betoogt verzoeker in dit verband in het verzoekschrift dat het moeilijk was voor hem om te vertrekken omdat zijn familie wou dat hij in het land bleef en dat hij zijn eigen veiligheid afwoog tegenover het geluk en de wens van zijn familie. Vervolgens oppert verzoeker in het verzoekschrift dat hij hoopte dat de situatie zou verbeteren, dat dit niet het geval was daar de bedreigingen steeds ernstiger werden en hij dan ook geen andere oplossing zag dan het land definitief te verlaten en herneemt hij de verklaringen die hij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal dat hij niet eerder om internationale bescherming verzocht omdat hij eerst de situatie in Georgië verder wou afwachten. Te dezen benadrukt de Raad dat – gelet op het gestelde onder punt 2.3.8.4.2. van het onderhavig arrest – de vervolgingsfeiten waar hij zich op beroept in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming dat hij (tijdens zijn tweede verblijf) in België indiende, reeds plaats hadden gevonden ten tijde van zijn eerste verblijf in België. In weerwil tot wat verzoeker voorhoudt, werden de bedreigingen na zijn terugkeer naar Georgië na zijn eerste verblijf in België aldus niet groter en kan ervan uitgegaan worden dat zijn vermeende vrees voor vervolging reeds bestond ten tijde van zijn eerste verblijf in België. Van iemand die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bescherming zoekt als hij/zij zich in een land bevindt waar hij deze kan verkrijgen, doch niet dat hij/zij terugkeert naar het land van herkomst om de situatie daar verder af te wachten. Wat betreft de

wens en het geluk van zijn familie, stelt de Raad dat moeilijk in te zien valt dat iemand die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben, prioriteit zou geven aan dergelijke wensen boven het zoeken van bescherming tegen vervolging ten gevolge waarvan men er al helemaal niet meer kan zijn voor familie.

Het voorgaande vormt – overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet – dan ook een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en ondermijnt zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door hem aangehaalde asielmotieven en voorgewende vrees.

2.3.8.4.2. Vervolgens treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er een tegenstrijdigheid kan vastgesteld worden in de verklaringen van verzoeker inzake de fouillering door agenten die hij in zijn straat zou hebben moeten ondergaan. In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

“Waar u eerst nog verklaarde na uw terugkomst uit België, zijnde na 27 maart 2023 (zie documenten: stempel paspoort), gefouilleerd te zijn geweest in uw straat door agenten, verklaart u later dat dit in december of januari was. De huiszoeking bij uw broer was gebeurd in december 2022 (CGVS, p.9). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u eerst verklaarde dat de agenten waren langsgekomen nadat u terug kwam van België en u later verklaart dat dit al zou zijn gebeurd rond december of januari, verklaart u dat u bedoelde ergens tussen december en januari, de exacte datum weet u niet. Wanneer u opnieuw wordt geconfronteerd met het feit dat u eerst verklaarde dat het bezoek was nadat u terug was van België, verklaart u dat het voor uw vertrek was. Uw vertrek was in februari, dus dat wil zeggen dat het in februari gebeurd is (CGVS, p.10). U slaagt er niet alleen in geen verklaring te bieden voor deze ernstige tegenstrijdigheid, u verandert bovendien nogmaals het tijdstip van het bezoek van de agenten en dit naar februari. Als de agenten die u fouilleerden de concrete aanleiding was tot uw vertrek (CGVS, p.8), kan worden verwacht dat u dit eenduidig situeert voor uw vertrek. Het heeft geen betoog dat dergelijke tegenstrijdige verklaringen ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij herhaaldelijk gefouilleerd werd op straat tussen 2021 en begin 2023 en dat dit ook gebeurde na zijn terugkeer uit België in februari 2023 en in de periode december/januari 2023. De Raad stelt vast dat dit louter *post factum* verklaringen zijn die geenszins weerslag vinden in het administratief dossier. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal maakt verzoeker immers nergens melding van meerdere incidenten waarbij hij op straat gefouilleerd werd. Verzoeker maakte slechts melding van één enkel incident waarbij hij in zijn straat gefouilleerd werd, doch legde inconsistente verklaringen af over wanneer dit incident plaatsvond, meer bepaald ofwel na zijn terugkeer na zijn eerste verblijf in België in februari 2023 ofwel voor zijn eerste verblijf in België, zijnde in december 2022, ergens tussen december 2022 en januari 2023 of begin februari 2023. Deze vaststellingen doen wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen alsook aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas in zijn geheel. Te dezen merkt de Raad nog op dat verzoeker verder ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer de huiszoeking in zijn ouderlijk huis gebeurde. Zo verklaarde hij enerzijds dat dit plaatsvond twintig dagen nadat hij werd opgezocht door K. M., in januari 2023, en anderzijds dat dit te situeren valt in december 2022 (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 7, 9). Het louter herhalen van deze laatste verklaring in het verzoekschrift doet hier geenszins afbreuk aan. Ook aan deze verklaring kan geen geloof gehecht worden.

2.3.8.4.3. Tot slot beaamt de Raad de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers relaas een gebrek aan logica kent. De commissaris-generaal overweegt te dezen in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Zo bent u reeds sinds 2018 vrijgelaten uit de gevangenis. Toch zou het tot 2023 hebben geduurd vooraleer u opnieuw werd lastiggevallen door de politie en meer bepaald door K. M. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u gelooft dat het iets te maken heeft met uw voorwaardelijke straf die u had tot 2022 en u altijd thuis aan het werken was. Wanneer er u wordt gevraagd of niet net makkelijker gevisieerd kon worden omdat u nog voorwaardelijk vrij was, verklaart u jazerker want alle andere aanhoudingen waren ook rechtstreeks aan K. gelinkt (CGVS, p.10). U slaagt er dus niet in om een verklaring te bieden waarom K. u jarenlang met rust zou laten om u dan vanaf 2023 opnieuw lastig te vallen.

Bovendien is het opmerkelijk dat als K. uw familie werkelijk in het vizier heeft omwille van uw grootvader (CGVS, p.9), uw tante tot op heden nog steeds in Tbilisi kan wonen zonder problemen en haar bedrijf gewoon kan functioneren (CGVS, p.11). Ook uw broer verblijft nog steeds in Georgië en dit in jullie ouderlijk huis. Ze zouden bij hem een huiszoeking hebben uitgevoerd in december 2022 en sindsdien heeft uw broer geen problemen meer gehad (CGVS, p.9). U maakt bijgevolg allerm minst aannemelijk dat uw familie ernstig gevisieerd zou worden in Georgië. Er is geen duidelijke reden waarom u als enige lid van uw familie genoodzaakt zou zijn om internationale bescherming te zoeken.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Vooreerst betoogt verzoeker in het verzoekschrift op algemene wijze dat de commissaris-generaal er onterecht van uitgaat dat een levensloop logisch moet zijn en hem verwijt geen logische verklaringen af te leggen over gedragingen van derden. Hij meent dat de verwerende partij een puur subjectieve benadering vooropstelt van wat zij logisch of onlogisch vindt, hetgeen geenszins een objectieve beoordeling betreft. Te dezen merkt de Raad op dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Tevens wijst de Raad erop dat verzoeker – mede gelet op wat volgt – geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Wat betreft de voormelde pertinente vaststelling dat verzoeker na zijn vrijlating in 2018 jarenlang met rust gelaten werd, om dan vanaf 2023 opnieuw lastiggevallen te worden, oppert verzoeker in het verzoekschrift dat er hem naar hypothesen werd gevraagd en hij deze ook gaf, dat hij niet in het hoofd van K. zit en dat K. hem om perfect onlogische redenen kan blijven lastigvallen. Voorts meent verzoeker dat hij wel degelijk problemen kende in 2021 en 2022, met name dat hij wekelijks naar het politiekantoor moest om te gaan tekenen en aldus aan te tonen dat hij Tbilisi niet verlaten had. Onder verwijzing naar de verklaringen die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, besluit hij dat er in de bestreden beslissing geen aandacht wordt besteed aan de opmerkingen en omkaderingen die hij gaf. De Raad oordeelt vooreerst dat het louter hernemen van de verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker met rust gelaten werd tussen 2018, toen hij werd vrijgelaten uit de gevangenis, en 2023. Nergens uit de door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde verklaringen blijkt enig feit waarvan hij in die periode het slachtoffer werd. Uit zijn verklaringen blijkt wel dat zijn vrijlating in 2018 voorwaardelijk was, dat hij tot 2022 onder voorwaarden stond en in die tijd wekelijks gecontroleerd werd door justitie (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 10). Wanneer verzoeker echter uitdrukkelijk gevraagd werd welke problemen er zich hebben voorgedaan na zijn vrijlating in 2018, verklaarde hij op ontegensprekelijke wijze dat er zich geen problemen voordeden tot 2023 (*ibid.*, p. 7). Het gaat dan ook niet op nu te stellen dat de controles door justitie in het kader van zijn voorwaardelijke invrijheidsstelling gezien kunnen worden als concrete gevallen waarin verzoeker problemen had met zijn vervolgers. Aldus kan wel degelijk gesteld worden dat verzoeker met rust gelaten werd tussen 2018, toen hij werd vrijgelaten uit de gevangenis, en 2023. Tot slot oordeelt de Raad dat, indien verzoekers vervolgers – en met name K. M. – zijn leven kapot wilden maken en gelet op de feiten waaraan verzoeker voor zijn vrijlating in 2018 werd onderworpen, redelijkerwijze kan aangenomen worden dat verzoeker ook na zijn vrijlating in 2018 zou blijven lastiggevallen worden. Dat hij daarentegen tot 2023 met rust zou zijn gelaten, komt wel degelijk bevreemdend over.

Wat betreft de voormelde pertinente vaststelling inzake verzoekers familieleden in Georgië, benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij uitlegde dat zijn tante ook problemen kende en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal in dit verband ook een stuk neerlegde inzake recente problemen van augustus 2023. Voorts stelt verzoeker in het verzoekschrift dat ook zijn familieleden de afweging dienen te maken tussen persoonlijke veiligheid en de problemen aankunnen/kunnen plaatsen en de redenen om ondanks de moeilijkheden toch te blijven. In deze merkt hij nog op dat zijn tante de drukkerij bijvoorbeeld niet wil achterlaten. De Raad stelt vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij wel degelijk melding maakte van problemen die zijn tante ondervond (zie *infra*). Zo zou haar bedrijf in het verleden, zijnde in 2012, in het vizier gekomen zijn van de overheid, die haar verplichtte om geld te betalen. Wanneer verzoeker hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd, blijkt dat zij meer recent geen problemen meer ondervond (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 10-11). Aan de brief van verzoekers tante die hij neerlegde tijdens de administratieve procedure en waaruit volgens hem blijkt dat zijn tante in augustus 2023 problemen kende, kan geen bewijswaarde worden toegekend, daar dit een zelf getypte brief is die vanuit een subjectief standpunt is geschreven. Tevens slaagt verzoeker er met dit betoog niet in afbreuk te doen aan de vaststelling dat zijn broer, behoudens de huiszoeking in 2022, recent geen problemen meer ondervond. In deze wijst de commissaris-generaal terecht ook nog op het gegeven dat verzoekers tante het familiebedrijf gewoon verder kan blijven runnen en verzoekers broer nog steeds in hun ouderlijk huis woont. Dat verzoekers familieleden, na het maken van een afweging tussen hun persoonlijke veiligheid en redenen om in Georgië te blijven (zoals het niet willen achterlaten van het familiebedrijf), beslissen om in Georgië te blijven en bovendien het familiebedrijf verder te runnen en in het ouderlijk huis te blijven wonen, alwaar zij makkelijker geïsoleerd kunnen worden, relativeert hun vermeende problemen verder. Indien zij ernstige problemen zouden meemaken, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij ook zo snel mogelijk het land van herkomst verlaten en internationale bescherming gaan zoeken, ondanks dat zij een familiebedrijf te runnen hebben. Gelet op het voorgaande, is het wel degelijk allerminst aannemelijk dat verzoekers familie ernstig geïsoleerd wordt in Georgië. Tot slot bevestigt verzoeker ter terechtzitting dat zijn tante en broer in Georgië

thans geen problemen ondervinden. Omwille hiervan en omdat verzoeker tevens geen duidelijke reden aangeeft waarom hij als enig lid van zijn familie wel dermate geïsoleerd zou worden dat hij een nood aan internationale bescherming heeft, kan niet aangenomen worden dat hij een dergelijke nood heeft.

2.3.8.5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maakt dat hij voor wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/ verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de aanvullende nota van de verwerende partij van 12 maart 2024 verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op. In het verzoekschrift werpt verzoeker op dat de commissaris-generaal de situatie van het Georgische rechtssysteem te optimistisch voorstelt en dat de voormelde COI Focus uitdrukkelijk aangeeft dat corruptie één van de pijnpunten blijft binnen het Georgisch rechtssysteem. Verzoeker slaagt er hiermee niet in afbreuk te doen aan het gestelde in de meest recente COI Focus van 11 december 2023 en waarin terdege wordt erkend dat er sprake is van een “*backslide of democracy*”, gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Dat er rechtsbijstand verleend wordt in Georgië, is, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, bovendien slechts één element waarmee te dezen rekening wordt gehouden.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Hij slaagt hier evenwel niet in.

De Raad, in navolging van de commissaris-generaal, stelt vast dat verzoeker nooit klacht indiende voor zijn problemen bij de politie, en dit op aanraden van zijn advocaten omdat dit de situatie niet zou verbeteren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 12).

Vooreerst oppert verzoeker in het verzoekschrift dat hij geen bescherming zou krijgen, omdat zijn situatie geen betrekking heeft op flagrante mensenrechtenschendingen, doch wel van een fundamenteel gebrek aan bescherming mede veroorzaakt door corruptie bij de politie, waarbij de hoedanigheid van zijn grootvader in het verleden als minister niet vergeten mag worden. Hiermee lijkt hij te insinueren dat de algemene informatie op basis waarvan besloten wordt dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden niet gevolgd kan worden. In deze merkt de Raad op dat het onrechtmatig gevangennemen van personen en foltering van gevangenen wel degelijk ernstige mensenrechtenschendingen betreffen, waardoor de voormelde algemene informatie en conclusie ook op hem van toepassing zijn. Hij brengt, mede gelet op het voorgaande en hetgeen volgt, geen elementen aan waaruit blijkt dat hij voor deze ernstige mensenrechtenschendingen geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië.

In dezelfde lijn betoogt verzoeker verder dat zijn problemen niet gelinkt waren aan politieke of religieuze standpunten en evenmin gender-gerelateerd waren. Hij voegt hieraan toe dat hij verklaarde zelf nooit politiek actief te zijn geweest en dat het niet hijzelf, maar zijn grootvader was die “*highprofile*” was. Zoals verzoeker in bovenvermeld betoog dat zijn problemen geen ernstige mensenrechtenschendingen zijn zelf aangeeft, zijn zijn problemen gelinkt aan zijn grootvader die een prominent politiek figuur was, waardoor zijn problemen wel degelijk politiek van aard zijn, ondanks dat hij zelf niet politiek actief was. Dit maakt dat de voormelde algemene informatie en conclusie wel degelijk ook op hem van toepassing zijn. Uit de voormelde informatie blijkt, zo weze herhaald, dat ongeacht zijn situatie gezien kan worden als een *high-* of *lowprofile* zaak, over het algemeen bescherming wordt geboden in Georgië. Mede gelet op het voorgaande en hetgeen volgt, brengt hij geen elementen aan dat dit in zijn geval niet zo zou zijn.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat zijn tante verschillende malen klacht neerlegde, waarna zij systematisch zelf aangehouden werd, en dat zij hierdoor zelf gestopt is met klachten neer te leggen, merkt de Raad op dat deze verklaringen geen weerslag vinden in het administratief dossier. In zoverre dit zou blijken uit de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde brief van zijn tante, stipt de Raad aan dat dit een zelf getypte brief is die een nadrukkelijk en uitgesproken gesolliciteerd karakter vertoont en duidelijk werd opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van zijn voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Tot slot merkt de Raad nog op dat aangenomen kan worden dat verzoeker geen klacht indiende bij de lokale politie, daar zijn vermeende vervolgers leden hiervan waren. Desalniettemin kon verwacht worden dat verzoeker klacht indiende bij of contact opnam met de politie elders in Georgië (COI Focus, “*Georgië algemene situatie*”, 11 december 2023, p. 40), of zeker bij de *Public Defender* (*ibid.*, p. 9), die beschouwd

wordt als een onafhankelijke dienst, of bij enige andere niet-gouvernementele organisatie. Hij bleef hier echter geheel in gebreke.

2.3.8.6. Wat betreft de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende overwogen:

“De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort levert hoogstens bewijs voor uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Ook uw verschillende attesten van tewerkstelling en uw tewerkstellingsboekje brengen geen verandering. Deze tonen uw arbeidsgeschiedenis aan in Georgië, maar leveren geen bijkomende bewijswaarde voor uw asielrelaas. Uw bachelorsdiploma attesteert dan weer uw gevolgde studies in Georgië. Ook de foto's van uw grootvader brengen geen verandering. Zo dient hierbij te worden opgemerkt dat u één foto neerlegt van uzelf en uw grootvader, deze is echter minstens onduidelijk te noemen. Bovendien toont u op geen enkele manier aan dat deze persoon op de foto werkelijk uw grootvader zou zijn. Daarnaast legt u nog twee foto's neer waarop uw grootvader te zien zou zijn met prominente figuren. Opnieuw gaat het hier om onduidelijke foto's waaruit niet valt af te leiden of dit om dezelfde persoon gaat als op de foto met u. U legt vervolgens nog screenshots neer van beelden waarover u verklaart dat er te zien is hoe u gemarteld werd in de gevangenis. Op deze foto's vallen echter vage beelden van personen te zien en kan hieruit onmogelijk worden afgeleid of u op de beelden staat. U legt verder nog kopieën neer van de minnelijke schikkingen die u zou hebben getroffen in Georgië. Het feit dat u vroeger minnelijke schikkingen heeft getroffen toont niet aan dat u daarom in het heden werkelijk bedreigd zou worden door de Georgische overheid. Ook de foto's van uw kinderen en het feit dat zij ballerina en voetballer zijn veranderen niets aan bovenstaande beoordeling. U legde daarnaast nog een getuigenis neer van uw tante waarin zij schrijft over de problemen die u en uw familie hadden. Het gaat hier om een zelf getypte brief die vanuit een subjectief standpunt is geschreven en waaraan dus geen bewijswaarde kan worden toegekend. Ook een kopie van uw tante haar paspoort kan hier geen verandering in brengen. U legt ten slotte nog een foto van een huis neer. U gaf in uw mail echter geen verdere info over deze foto zodat niet duidelijk is wat het verband is tussen deze foto en uw asielrelaas, laat staan dat de foto in staat zou zijn om afbreuk te doen aan de hierboven gedane vaststellingen. Op de door u neergelegde usb-stick stond vervolgens nog een foto van ingevulde kolommen, de inhoud van de kolommen was echter onleesbaar.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Vooreerst betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal zelf kopieën nam van de stukken die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud neerlegde, waardoor hem niet verweten kan worden dat deze kopieën onleesbaar of onduidelijk zijn. In deze benadrukt de Raad dat uit de lezing van de bestreden beslissing, alsook uit de neergelegde stukken zelf, blijkt dat deze stukken zelf niet leesbaar of onduidelijk zijn en dat dit dus niet te wijten is aan de kopieën. Verzoeker vervolgt dat hij zou pogen de originele stukken voor de Raad voor te leggen, maar dit is tot op heden niet gebeurd.

Waar verzoeker voorts meent dat de *protection officer* hem tijdens het persoonlijk onderhoud vragen diende te stellen wanneer bepaalde zaken in verband met de neergelegde documenten niet duidelijk waren, stelt de Raad vast dat verzoeker wel degelijk bevraagd werd over de door hem neergelegde documenten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4). Tevens benadrukt de Raad dat het verzoeker is die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of ernstige schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De Raad oordeelt verder dat, indien verzoeker meent dat hij over een of ander onderwerp nog (bijkomende) inlichtingen heeft, hij dit kon vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud of bijkomende schriftelijke verklaringen kon afleggen. Wat betreft de foto's van zijn grootvader, wijst de Raad erop dat het voormelde tevens van toepassing is. Daarbij komt nog dat zelfs indien verzoeker, op eigen initiatief of op vraag van de *protection officer*, (nogmaals) zou bevestigen dat de man op de foto's telkens zijn grootvader betreft, dit nog steeds niet wegneemt dat er niet met zekerheid gezegd kan worden dat deze persoon wel degelijk zijn grootvader is, of zelfs dat dit steeds dezelfde persoon betreft. Wat er ook van zij, zelfs indien de man afgebeeld op de onduidelijke foto's daadwerkelijk verzoekers grootvader is, dan toont hij hiermee nog niet aan dat de beweerde vervolgingsfeiten aannemelijk zijn en dat hij hiervoor geen beroep zou kunnen doen op nationale bescherming.

2.3.8.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.8.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.9.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.9.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.9.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.13. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.14. De Raad wijst er verder op dat het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze specifieke declaratieve bevoegdheid van de commissaris-generaal.

2.3.15. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.16. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.17. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
T. ALLISON,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. ALLISON	V. SERBRUYNS
------------	--------------